

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Lenkou Bursíkovou ve věci

žalobkyně: **T. R.**
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne X, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádná z účastnic nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne X, č. j. X, žalovaná zvýšila žalobkyni od zářijové dávky 2022 starobní důchod z důvodu valorizace.
2. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které žalovaná zamítla v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná konstatovala, že žalobkyně pobírá od 24. 2. 2015 starobní důchod ve výši doposud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně podle § 61a zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. V následujících letech žalovaná žalobkyni důchodovou dávku řádně navyšovala. O valorizaci dávky od září 2022 vydala žalovaná na základě žalobkyniny žádosti prvostupňové rozhodnutí, v němž žalobkyni podrobně vysvětlila důvody zvýšení starobního důchodu. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala námitky, které třikrát doplnila. K žalobkyniným námitkám žalovaná uvedla, že žalobkynin starobní důchod zvýšila bez žádosti [na základě § 67 odst. 16 ve spojení s § 107 odst. 1 písm. d) zákona o důchodovém pojištění], což je i správně uvedeno v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Žalovaná zvýšila důchod vyplácený žalobkyni od zářijové dávky podle nařízení vlády č. 136/2022 Sb. Výpočet navyšení byl proveden zcela v souladu s nařízením vlády. Problematika exekučních srážek a peripetie při jejich stanovení jinými orgány než žalovanou, případně okolnosti vzniku dluhů, se netýkají valorizace starobního důchodu a žalovaná se k nim již v minulosti několikrát vyjádřila. Ke sporu mezi stranami, které nejsou účastníky řízení, pak žalované nepřísluší se vyjadřovat.
4. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
5. Z obsáhlé žaloby soud pochopil, že žalobkyně dle svých tvrzení utrpěla v roce 1974 pracovní úraz (patrně v souvislosti se zaměstnáním u Třineckých železáren) s trvalými následky na zdraví, který měl dle jejího názoru vést k uznání plné, a nikoliv toliko částečné invalidity, a posléze i k vyššímu starobnímu důchodu. To by se mělo promítnout i do výše důchodu, která jí byla stanovena prvostupňovým, resp. napadeným rozhodnutím.

6. Žalovaná uvádí, že žaloba neobsahuje žádnou námitku proti napadenému rozhodnutí. Žalobkyně namítá, že jí měl být přiznán invalidní důchod následkem pracovního úrazu. Žalovaná s poukazem na spisovou dokumentaci a rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 Ads 124/2012-44, který se zabýval otázkou žalobkynina invalidního důchodu, konstatuje, že žalobkyni nárok na invalidní důchod v důsledku pracovního úrazu nevznikl. Valorizaci starobního důchodu žalobkyně nezpochybňuje. Žalovaná proto navrhuje zamítnutí žaloby.
7. V rozsáhlé replice a dalších rozsáhlých podáních žalobkyně v podstatě opakuje svá tvrzení o pracovním úrazu a dodává, že ona a její syn (L. R.) byli v roce 2006 nezákonně (bez soudního rozhodnutí) vyklizeni z nájemních prostor v Třinci, kde se nacházely i lékařské zprávy dokládající žalobkynin nárok na plný invalidní důchod. Tomu se její syn nemohl bránit, neboť se předtím zranil při nezaviněné autonehodě. Z pronajatých prostor byl žalobkyni a jejímu synovi odcizen majetek.
8. Soud se nejprve zabýval přípustností žaloby.
9. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, který je podle tohoto zákona nepřipustný.
10. Podle § 68 písm. f) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, sleduje-li zjevné zneužití práva.
11. Citovaný § 68 písm. f) byl do s. ř. s. vložen na základě zákona č. 284/2021 Sb. s účinností od 1. 1. 2024. Již předtím ovšem judikatura dovodila, že žalobu (resp. kasační stížnost) lze odmítnout i pro zneužití práva. Z jejích závěrů tak lze vycházet i při výkladu § 68 písm. f) s. ř. s. NSS konkrétně konstatoval, že pouhá skutečnost, že žalobce vede velké množství sporů, sama o sobě neznamená, že by se jeho návrhy neměl soud zabývat věcně. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat žalobu, je početnost, sériovost a stereotypnost vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů. Sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (viz usnesení ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16, které NSS následoval v řadě dalších, např. ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 133/2023-7 či ze dne 17. 7. 2023, č. j. 5 As 112/2023-7).
12. V projednávané věci jsou podání žalobkyně (žaloba a veškerá další podání) tvořena proudem poměrně nesouvislých a obtížně srozumitelných tvrzení o neplatnosti nespecifikovaných právních jednání a porušení nejrůznějších žalobkyniných práv a ustanovení právních předpisů (včetně jejich obsáhlých citací), k nimž mělo dojít v posledních 48 letech. Skutkově je žalobkyně spojuje prakticky výhradně s pracovním úrazem, který měla utrpět v roce 1974 s vážnými a trvalými následky a s vyklizením nájemních prostor v Třinci (kde se měly nacházet mj. důkazy o jejím zdravotním stavu a majetek, jenž byl jí a jejímu synovi odcizen, který se tomu nemohl bránit, neboť se zranil při dopravní nehodě v roce 2006). Domnívá se, že po úrazu měla mít nárok na vyšší (plný) invalidní důchod.
13. Soudu je z vlastní činnosti, z žalob a rozhodnutí vyžádaných v řízení sp. zn. 53 Ad 2/2025 od Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) v řízeních vedených pod sp. zn. 2 Ad 13/2023 a 19 Ad 27/2022 a z veřejně dostupné databáze soudních rozhodnutí na webových stránkách NSS známo, že žaloby obsahující obdobnou argumentaci (co do její formální úrovně i skutkového základu) žalobkyně podává opakovaně. Jen u zdejšího soudu bylo od roku 2022 zahájeno celkem sedm řízení (43 Na 10/2022, 46 Ad 10/2022, 47 Ad 23/2024, 54 A 61/2023, 53 Ad 30/2024, 53 Ad 2/2025 a nyníjší věc) proti různým úkonům veřejné

správy, jejichž leitmotivem je pracovní úraz z roku 1974 a (údajně) nezákonné vyklizení, na něž žalobkyně „nabaluje“ další namítané nezákonnosti (opět obtížně srozumitelné).

14. Žalobkyně (stejně jako v nynější věci) zejména pravidelně napadá rozhodnutí žalované o zvýšení (tzv. valorizaci) jejího starobního důchodu vydaná dle § 86 odst. 2 věty druhé zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, popř. i samotná oznámení o valorizaci. U zdejšího soudu žalobkyně takto napadla valorizaci od *června* 2022 (46 Ad 10/2022; postoupeno městskému soudu, který vede řízení pod sp. zn. 19 Ad 27/2022), *června* 2023 (53 Ad 30/2024; postoupeno městskému soudu, který věc vede pod sp. zn. 4 Ad 6/2024) a *ledna* 2024 (47 Ad 23/2024; taktéž postoupeno městskému soudu, který věc vede pod sp. zn. 2 Ad 19/2024). U městského soudu se žalobkyně dále domáhala zrušení rozhodnutí o valorizaci od (patrně) *ledna* 2017 (1 Ad 15/2017), *ledna* 2018 (13 Ad 21/2018), *ledna* 2020 (3 Na 110/2020) či *ledna* 2023 (2 Ad 13/2023; a to soud ani není schopen dohledat veškeré žaloby, neboť nemá přístup k databázi řízení vedených u městského soudu). Společným znakem všech žalob (vyjma věci 1 Ad 15/2017, u které to soud nebyl schopen ověřit) je opět tvrzení o pracovním úrazu v roce 1974, popř. o nezákonném vyklizení v roce 2006.
15. Soudy přitom žalobkyni opakovaně vysvětlily, že tyto skutečnosti nemají žádnou relevanci pro zvyšování důchodů v závislosti na růstu cen a růstu mezd podle § 67 zákona o důchodovém pojištění (valorizaci). O valorizaci důchodu v jednotlivých věcech rozhoduje žalovaná bez návrhu (z úřední povinnosti). **Nejedná se o nové posouzení nároku na důchod, již dříve vzniklého, nýbrž o nové určení výše důchodů dle příslušného nařízení vlády.** Původní výše důchodu je tak pouze přepočítána, resp. zvýšena o výši parametrů výpočtu důchodů, které jsou uvedeny v nařízení vlády. **Žalovaná tedy nezkoumá žalobkynin zdravotní stav, zda i nadále splňuje předpoklady pro přiznání částečného invalidního důchodu.** Ten již byl předmětem soudního zkoumání (rozsudku NSS č. j. 4 Ads 124/2012-44). **Rozhodnutí o valorizaci důchodu je pouhým matematickým přepočtem předchozího důchodu** v důsledku zvýšení hodnot jednotlivých parametrů rovnice pro výpočet výše důchodu. Důkazy týkající se údajně nezákonného vyklizení, resp. veškeré žalobkynin navrhované důkazy nesouvisí s projednávanou věcí (viz rozsudky městského soudu ze dne 29. 9. 2020, č. j. 13 Ad 21/2018-142, bod 6 a 8, ze dne 14. 9. 2023, č. j. 19 Ad 27/2022-161, body 23, 27, 31, 35 a 36, a ze dne 6. 6. 2024, č. j. 2 Ad 13/2023-308, body 13, 17, 21 a 24).
16. Žalobkyně tedy opakovaně napadá rozhodnutí žalované, jimiž automaticky zvyšuje žalobkynin starobní důchod. Činí tak s argumentací, jejíž skutkové jádro je stále stejné, přestože jí bylo několikrát vysvětleno, že její zdravotní stav včetně pracovního úrazu z roku 1974 nelze v tomto typu řízení přezkoumávat a že navržené důkazy související zejména s vyklizením jsou zcela irrelevantní. Tyto závěry žalobkyně nereflektuje a napadá další a další úkony žalované se stejnými tvrzeními. Takové jednání podle názoru soudu vykazuje znaky zneužití práva ve smyslu výše citované judikatury. Žalobkyně sériově vyvolává velké množství sporů se stereotypními (tedy téměř stejnými) námitkami, které již soudy opakovaně vyvrátily. Na zneužívající postup žalobkyně – dokonce přímo v nynější věci (před jejím postoupením zdejšímu soudu) – ostatně upozornil i NSS v souvislosti s podmínkami pro osvobození od soudních poplatků: *„Městský soud podrobně vysvětlil, v jakých okolnostech shledává zneužívající přístup stěžovatelky. Stěžovatelčiny argumenty obsažené v žalobě i v kasační stížnosti jsou téměř identické jako v jeho ostatních mnoha podáních, kterými vyvolává velké množství sporů s různými orgány veřejné správy, aniž by jakkoliv relevantně brojila proti žalobami napadeným správním rozhodnutím. S výsledky již proběhlých řízení stěžovatelka nijak nepracuje a pouze opakuje tatáž sdělení o tom, že společnost TRISIA, a.*

s. provedla nezákonné vyklizení nebytových prostor na adrese X, které stěžovatelka společně s jejím synem L. R. využívali na základě nájemní smlouvy. Při vyklizení výše uvedených prostor měla být odcizena dokumentace, finanční prostředky a další osobní majetek. Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že stěžovatelka podobná tvrzení opakuje i v ostatních kasačních stížnostech, včetně kasačních stížností proti usnesením krajských soudů o neosvobození od soudních poplatků a neustanovení zástupce (jen z poslední doby rozsudek NSS ze dne 29. 8. 2024, č. j. 2 As 153/2024-24, nebo rozsudek NSS z 12. 10. 2023, č. j. 4 As 302/2023-18).“ (viz rozsudek ze dne 12. 12. 2024, č. j. 1 As 203/2024-40, bod 17)

17. Výjimkou není ani nynější věc, která se také týká valorizace starobního důchodu podle § 67 zákona o důchodovém pojištění. Žalobkyni bylo i v tomto případě doručeno hromadně rozesílané oznámení o zvýšení důchodu, jímž žalovaná z úřední povinnosti podle nařízení vlády č. 136/2022 Sb. zvýšila žalobkynin starobní důchod o 291 Kč. Žalobkyně s oznámením nesouhlasila, a proto musela žalovaná podle § 86 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení vydat rozhodnutí, které žalobkyně napadla námitkami a následně též žalobou ve správním soudnictví. V žalobě žalobkyně stejně jako ve všech ostatních výše citovaných věcech opakuje svá tvrzení o pracovním úrazu z roku 1974, v jehož důsledku by jí měl být přiznán vyšší starobní (dříve invalidní) důchod, a o nezákonném vyklizení bez soudního rozhodnutí v roce 2006. Žaloba přitom neobsahuje jedinou námitku, jež by byla relevantní z hlediska předmětu řízení (rozhodnutí o zvýšení důchodu z důvodu valorizace). Zejména nenamítá, že nová výše starobního důchodu byla stanovena nesprávně. Soud je tedy přesvědčen, že i v nynější věci se jedná o další ze série žalob obsahující stereotypní argumentaci, kterou žalobkyně vznáší bez ohledu na její naprostou irelevanci a bez reflexe soudních rozhodnutí, jimiž byla shledána nedůvodnou. Proto dospěl k závěru, že žaloba sleduje zjevné zneužití práva a odmítl ji jako nepřipustnou dle § 68 písm. f) ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
18. S ohledem na odmítnutí žaloby jako celku se soud nezabýval různými procesními návrhy žalobkyně (na spojení věci s jinými jejími věci či zajištění důkazů).
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 10. června 2025

Lenka Bursíková v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.